

Pierwsze czytanie - z księgi proroka Ezechiela 33,7-9

To mówi Pan: Ciebie, o synu człowieczy, wyznaczyłem na stróża domu Izraela po to, byś słysząc z mych ust napomnienia przestrzegał ich w moim imieniu. Jeśli do występnego powiem: Występny musi umrzeć - a ty nic nie mówisz, by występnego sprowadzić z jego drogi - to on umrze z powodu swej przewiny, ale odpowiedzialnością za jego śmierć obarczę ciebie. Jeśli jednak ostrzegłeś występного, by odstąpił od swojej drogi i zawrócił, on jednak nie odstępował od swojej drogi, to on umrze z własnej winy, ty zaś ocaliłeś swoją duszę.

- Ezechiel żyje w szóstym wieku pne, jest kapłanem w Jerozolimie. W 597 roku pne, znajduje się w pierwszej grupie deportowanej przez wojsko Nabuchodonozora do Babilonii, w okolicy rzeki Kebar, do wioski nazwanej później (dzięki niemu) Tel Aviv, co znaczy « wiosenne wzgórze ». To tam dochodzą do niego wieści o smutnych wydarzeniach z Jerozolimy : w 587 roku miasto zostaje zburzone, a Świątynia zdewastowana. Jednak Ezechiel nie zalamuje się. Przez dwadzieścia lat życia na wygnaniu, nie zaprzestaje podtrzymywać nadzieje, w sercach swych rodaków.

“Ciebie, o synu człowieczy, wyznaczyłem na stróża domu Izraela ».

Obraz « stroza domu » jest bardzo sugestywny. Słowa poprzedzające czytany dziś fragment, mówią o mieście znajdującym się w niebezpieczeństwie:

- nieprzyjaciół stoi u bram miasta
- stróż jest na murach obronnych i wypełnia swą misję dmiąc w trąbę
- ci, którzy słyszą to wołanie na alarm, chowają się i udają im się przezyc atak, a ci, którzy nie słyszą dźwięku trąby, giną.
- może się też zdarzyć, że stróż nie zadmie w trąbę i będzie odpowiedzialny za śmierć rodaków

Zadaniem Ezechiela jest uprzedzać o niebezpieczeństwie swych rodaków na wygnaniu i nawoływać ich do nawrócenia. Jednak “nikt nie jest prorokiem w swoim kraju”, jego słuchacze nie zawsze chcą go słuchać:

“Oto jesteś dla nich jak ten, co śpiewa o miłości, ma piękny głos i doskonały instrument: słuchają oni twoich słów, jednakże według nich nie postępują.” (Ez 33, 32)

Słowa Ezechiela są wymagające i nie wszyscy słuchający go, wprowadzają je w praktykę:

“I przychodzą do ciebie jak na zebranie ludowe, siadają przed tobą i słuchają twoich słów; jednakże według nich nie postępują, bo kłamstwa są w ich ustach, według nich oni postępują, a serce ich ciągnie ich do zysku.” (Ez 33, 31)

W chwilach zwątpienia, Ezechiel przypomina sobie, na czym polega rola "stroza domu", która Bogu mu powierzyl. Mimo niepowodzen, podwaja swa czujnosc i wiernosc powierzonej mu misji.

- Bog nigdy nie watpi w swoj lud: *"Powiedz im: Na moje zycie! - wyrocznia Pana Boga. Ja nie pragnę śmierci występ nego, ale jedynie tego, aby występny zawrócił ze swej drogi i żył. Zawróćcie, zawróćcie z waszych złych dróg! Czemuż to chcecie zginąć, domu Izraela?" (Ez 33,11)*

Gdy upada Jerozolima i zniszczona zostaje Swiatynia, Ezechiel z jeszcze wieksza sila, podnosi na duchu swych rodaków na wygnaniu, upewniajac ich, ze zwyciestwo jest mozliwe, ze powrot do kraju jest mozliwy, pod warunkiem, ze zaufaja oni Bogu, ze Jemu powierza swoje zycie i losy ojczyzny.

Jak odnosi sie ten tekst do czytanej dzis Ewangelii?

- Jezus posyla swych uczniow na misje podobna do tej, która pelnil Ezechiasz – stroz domu Izraela: w imie braterskiej milosci poleca uczniom, by czuwali jedni nad drugimi, pouczajac sie nawzajem w milosci.
 - *"Nie będziesz żywił w sercu nienawiści do brata. Będziesz upominał bliźniego, aby nie zaciągnął winy z jego powodu."*

Psalm 95, 1-2.6-9

*Przyjdźcie, radośnie śpiewajmy Panu,
wznośmy okrzyki ku chwale Opoki naszego zbawienia,
stańmy przed obliczem Jego z uwielbieniem,
radośnie śpiewajmy Mu pieśni.*

*Przyjdźcie, uwielbiajmy Go padając na twarze,
zegnijmy kolana przed Panem, który nas stworzył.
Albowiem On jest naszym Bogiem,
a my ludem Jego pastwiska i owcami w Jego ręku.*

*Obyście dzisiaj usłyszeli głos Jego:
„Niech nie twardnieją wasze serca jak w Meriba,
jak na pustyni w dniu Massa,
gdzie mnie kusili wasi ojcowie,
doświadczali mnie, choć widzieli moje dzieła”.*

“Obyście dzisiaj usłyszeli głos Jego: „Niech nie twardnieją wasze serca jak w Meriba, jak na pustyni w dniu Massa, gdzie mnie kusili wasi ojcowie, doświadczali mnie, choć widzieli moje dzieła”.

- Cały ten psalm jest przepelniony doświadczeniem spod **Massy i Meriby**:
 - *“I nazwał to miejsce Massa i Meriba, ponieważ tutaj kłócili się Izraelici i wystawiali Pana na próbę, mówiąc: «Czy też Pan jest rzeczywiście wśród nas, czy nie?» (Wyj 17, 1-7)*
- Narod wybrany zwątpił tam w wierność Boga. Zmęczeni trudem drogi przez pustynię, w bardzo upalne dni, rozbijają oboz i...okazuje się że nie ma pitnej wody.... Najpierw szemrają i buntują się przeciw Mojżeszowi, potem przeciw samemu Bogu. Tymczasem Bog ignoruje ten bunt i daje im świeżą wodę ze skały. Mojżesz poucza wszystkich pytając jak mogli zwątpić w Tego, który jeszcze niedawno wyprowadził ich z niewoli i przeprowadził suchą stopą przez morze Czerwone?
- Słowa “Niech nie twardnieją wasze serca jak w Meriba, jak na pustyni w dniu Massa”, streszczają całą historię (indywidualną, osobistą i zbiorową) życia wiary narodu wybranego.
- Narod wybrany, spotykając wielokrotnie różne trudności na pustyni, odwoływał się do zaufania Bogu : *“«Czy też Pan jest rzeczywiście wśród nas, czy nie?»...czy możemy Mu zaufać? Oprzec się na Nim?*
- Słowo ‘wiara’ po hebrajsku oznacza dokładnie ‘oprzec się na Bogu’.
 - *« Jeżeli nie uwierzycie, nie ostoicie się” czyli ‘jesli nie opieracie się na Bogu, upadniecie’*

« Czy dziś usłyszycie Głos Jego ? »

- Są to słowa zaproszenia do zaufania Bogu, słowa wyzwajające bo przypominają nam, że każdy dzień jest nowym początkiem. Każdego dnia możemy na nowo uczyć się słuchać Boga i ufać Mu.
 - Kiedy komus ufamy, słuchamy go
 - Żydowska modlitwa **“Słuchaj Izraelu: “Słuchaj, Izraelu, Pan jest naszym Bogiem – Panem jedynym. Będziesz miłował Pana, Boga twójego, z całego swego serca, z całej duszy swojej, ze wszystkich swych sił. Niech pozostaną w twym sercu te słowa, które ja ci dziś nakazuję. Wpoisz je twoim synom, będziesz o nich mówił przebywając w domu, w czasie podróży, kładąc się spać i wstając ze snu.” (Pwt 6, 4-7)**
- “będziesz miłował” oznacza tu zaufasz Mu całkowicie i oprzesz się na Nim, przywiązesz się do Niego”

- Aby usłyszeć, trzeba mieć otwarte uszy – wielokrotnie przypominają nam o tym słowa Biblii.
 - *“Nie chciałeś ofiary krwawej ani obiaty, lecz otwarłeś mi uszy” ((Ps 40, 7*
 - *“Każdego rana pobudza me ucho, bym słuchał jak uczniowie. Pan Bóg otworzył Mi ucho, a Ja się nie oparłem ani się cofnąłem.” (Iz 50, 4-5)*

W języku hebrajskim i greckim, słowo posłuszeństwo ma ten sam korzeń, co czasownik ‘słuchać’ (w sensie zaufać). To zaufanie wiary, opiera się na doświadczeniu wyzwolenia z niewoli egipskiej. Pamięć o tym doświadczeniu, wspomnianie go, umacnia wiarę z pokolenia na pokolenie. Bóg nie może opuścić swego ludu, tego, którego wyprowadził z Egiptu...nie pozwoli mu umrzeć z głodu czy pragnienia na pustyni życia...Każdy wierzący może oprzeć się na Nim, jak na skałę.

- *“Przyjdźcie, radośnie śpiewajmy Panu, wznosimy okrzyki ku chwale **Skąły** naszego zbawienia”: Sa to słowa wyznania wiary opierającej się na doświadczeniu z pustyni, gdzie wątpiacym i buntującym się ludziom, Bóg dał wodę ze skały. Odtąd mówi się, że Bóg jest Skałą Izraela.*

- Dla wielu z nas, sprawa zaufania Bogu, powraca za każdym razem, gdy nie znajdujemy odpowiedzi na nasze pytania, gdy trzeba nam zaakceptować, że nie wszystko wiemy czy rozumiemy, kiedy zaufanie Bogu jest jak *czek in blanco*, kiedy mimo wszystko możemy tylko powtórzyć za Piotrem :

“Panie, do kogoż pojdziemy? Ty masz słowa życia wiecznego!”

- Wierzyć w Boga to zaufać Mu, że cokolwiek nas spotyka (nawet najtrudniejszego, wydającego się nie do przeżycia...), wierzyć że On chce byśmy byli wolni, prawdziwie żywi i szczęśliwi.
- Wierzyć, ufać, że z każdej trudności czy porażki, z każdej frustracji i śmierci, On może sprawić, by z tych doświadczeń wytrysła wolność, pełnia życia, zmartwychwstanie...